

Postanowienie Sądu z dnia 2 lipca 2013 r. — Mederer przeciwko OHIM — Katjes Fassin (SOCCER GUMS)(Sprawa T-258/12) ⁽¹⁾**(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)**

(2013/C 233/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Mederer GmbH (Fürth, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Ruhl i C. Sachs)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Marten i R. Pethke, pełnomocnicy)*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem:* Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich s. Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Schmitz i C. Osterrieth)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 kwietnia 2012 r. (sprawa R 225/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mederer GmbH a Katjes Fassin GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) *Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.*
- 2) *Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty oraz każde z nich połowę kosztów strony pozwanej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Odwołanie wniesione w dniu 14 lutego 2013 r. przez Z od wyroku wydanego w dniu 5 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-88/09 i F-48/10, Z przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-88/13 P)

(2013/C 233/18)

Język postępowania: francuski

Strony*Wnoszący odwołanie:* Z (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)*Druga strona postępowania:* Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**Żądania**

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne
- uznanie go za zasadne,
- w konsekwencji uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 5 grudnia 2012 r., wydanego w sprawach połączonych F-88/09 i F-48/10 [Z] przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- wydanie orzeczenia uwzględniającego żądania zawarte w pismach wszczynających postępowanie w sprawach F-88/09 i F-48/10;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania za obie instancje;
- zastrzeżenie dla strony wnoszącej odwołanie wszelkich pozostałych praw, roszczeń, żądań i środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 11 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący braku bezstronności trzeciej izby SSP.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący braku skutecznego środka zaskarżenia, gdyż SSP w ograniczonym zakresie występuje przeciwko instytucjom;
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący braku właściwości sędzi M.I. Rofes i Pujol do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego S. Van Raepenbuscha.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa do rzetelnego procesu z powodu braku możliwości odwołania się od postanowienia SSP o nieuwzględnieniu wniosku o wyłączenie sędziego.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa do dowodu i obowiązku wykazania materialnej prawdziwości uzasadnień organu powołującego będących u podstaw decyzji o przeniesieniu z urzędu i decyzji o karze dyscyplinarnej.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa poprzez uznanie przez SSP, że decyzja o przeniesieniu z urzędu została przyjęta wyłącznie w interesie służby w rozumieniu art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
- 7) Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia prawa poprzez uznanie przez SSP, że istnieje równoważność stanowisk w rozumieniu art. 7 rzeczonego regulaminu.
- 8) Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym.

- 9) Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia prawa poprzez uznanie przez SSP za niedopuszczalne żądania naprawienia szkody wynikającej z opublikowania wewnątrz instytucji decyzji o przeniesieniu z urzędu, mimo iż strona wnosząca odwołanie nie miała obowiązku zainicjowania postępowania administracyjnego poprzedzającego wniesienie skargi dla potrzeb zgłoszenia żądania zadośćuczynienia.
- 10) Zarzut dziesiąty, dotyczący naruszenia prawa poprzez uznanie przez SSP, iż komitet rozpoznający zażalenie miał kompetencję do wydania decyzji w przedmiocie zażalenia strony wnoszącej odwołanie.
- 11) Zarzut jedenasty, dotyczący naruszenia prawa poprzez nieorzeczenie przez SSP, że strona pozwana naruszyła art. 1 — 3 załącznika IX regulaminu pracowniczego, jak również prawo do obrony oraz zasadę kontryktoryjności w postępowaniu dyscyplinarnym.

375 295 EUR, 204 996 EUR i 90 130 EUR, włącznie z ryczałtową kwotą 4 000 EUR, która została już wypłacona, poza uregulowaniem jej praw do emerytury poprzez uiszczenie odpowiednich składek;

- kwoty 35 000 EUR, poza kwotą 15 000 EUR, która została już wypłacona, z tytułu doznanej krzywdy wynikającej z utrzymywania jej nieprawidłowej sytuacji administracyjnej mimo, w szczególności, wydania wyroków Sądu z dnia 20 kwietnia 2005 r. i z dnia 6 października 2009 r., wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2007 r. oraz decyzji organu powołującego z dnia 4 września 2006 r., uwzględniającej zażalenie wnoszącej odwołanie;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Odwołanie wniesione w dniu 24 maja 2013 r. przez AK od wyroku wydanego w dniu 13 marca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-91/10 AK przeciwko Komisji

(Sprawa T-288/13 P)

(2013/C 233/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: AK (Esbo, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— orzeczenie:

- uchylecia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie F-91/10 AK przeciwko Komisji Europejskiej;

- zasądzenia od Komisji na rzecz wnoszącej odwołanie:

- odszkodowania z tytułu utraty 95 % szansy na awans do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w roku 2003, 2005 a najpóźniej 2007, w wysokości, odpowiednio,

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jako że Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) oparł swój wyrok na sprawozdaniach z przebiegu kariery zawodowej, które sam uznał za niepodlegające uwzględnieniu (pkt 55, 56, 73 i 87 zaskarżonego wyroku).
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, jako że dokonując oceny krzywdy i naruszenia zasady proporcjonalności SSP ograniczył wysokość krzywdy do 15 000 EUR, biorąc pod uwagę jedynie szczególnie istotne opóźnienie w sporządzaniu różnych sprawozdań z przebiegu kariery zawodowej oraz ograniczył zakres krzywdy do okresu, w którym wnosząca odwołania pozostawała jest w służbie czynnej, nie biorąc pod uwagę innych czynników, takich jak stan niepewności i zaniepokojenia wnoszącej odwołanie co do jej przyszłości zawodowej poza okresem w którym pozostawała jeszcze w służbie czynnej (pkt 63 i 83 oraz nast. zaskarżonego wyroku).
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, jako że, po pierwsze, w ramach oceny szkody wynikającej z utraty szansy na awans i naruszenia obowiązku uzasadnienia SSP nie mógł sformułować — jedynie na podstawie zasług i progów awansu — wniosku, iż prawdopodobieństwo awansu było niewielkie i, po drugie, że SSP ocenił szkodę związaną z utratą szansy na awans na kwotę 4 000 EUR w sposób ryczałtowy, bez podania żadnego uzasadnienia co do rozumowania, które doprowadziło go do tego wniosku (pkt 71-73 i 89 oraz następnym zaskarżonego wyroku).